

POROČILO SREDINE SKUPINE

Sredina planinska skupina, ki jo vodi Toni Šeško, je opravila v letu 2007 50 pohodov. Za dostope smo uporabili kombi športne zveze 16 krat, 23 krat osebna vozila, ostalo pa avtobus ali vlak. Na izlet se nas udeleži po 6 – 15 pohodnikov. Izlete smo organizirali v vse predele Slovenije – od Goričkega, Haloz, Pohorja, Savinjskih in Kamniških Alp do Julijskih Alp, Karavank, kočevskih, primorskih in seveda okoliških posavskih in zasavskih hribov. Pa tudi bivše bratske republike smo obiskali.

Na kakšno pot smo se podali, je bilo odvisno od vremena, prevoza in osebnih interesov. Veliko damo na osebno počutje udeležencev, ker se zelo dobro razumemo.. Zato si med potjo vzamemo čas za klepet, nabiranje gozdnih sadežev, gob, zdravnih zelišč itd.

Na izlete gremo ob vsakem vremenu in se zabavamo, ker vzamemo s seboj le dobro voljo in smeh, negativne »dobrine« pa pustimo doma.

Omeniti moram, da se tudi izobražujemo. Cela skupina je obiskovala začetni računalniški tečaj. Nekateri so imeli malo računalniškega predznanja, večina pa čisto nič. Bistvo tečaja pa je, da lažje komuniciramo med seboj.

Imamo pa še eno dejavnost – vinogradništvo. Na pohodu po Halozah smo naleteli na prijaznega vinogradnika. Beseda da besedo, pa smo se dogovorili za pomoč pri trgatvi. V septembru smo mu potrgali eno sorto grozdja za oddajo v Kmečko zadrugo. V zahvalo smo dobili kad grozdja. Tako imamo »sredino« vino.

Tudi v letošnjem letu nas čakajo še mnoge neprehojene poti in ne obiskane gore.

Ker je v naši skupini poet, je v pesniški obliki napisala poročilo in tudi program za naprej. Ta pesem je priloga našega poročila.

Helena Šeško

ENCIJAN V LETU 2007

Zopet je leto naokoli, ko polagamo račun za preteklo leto in razmišljamo, če je bilo uspešno ali ne.

Mislím, da smo Encijanovci s svojo aktivnostjo zelo zadovoljni. Poleg rednih tedenskih vaj smo imeli kar nekaj nastopov za popestritev našega dela – petja. Naj jih nekaj naštejemo: pevski večer, občni zbor planinske skupine Planina, udeležili smo se Pevske revije v Brežicah. Tu smo bili v svoji skupini predlagani na državno prvenstvo. Nastopali smo na srečanju oktetov Posavja in Dolenjske regije v Lutrovi kleti. Tesno je naše sodelovanje s pevskim zborom »Lisca« Sevnica. Imeli smo skupni koncert na gradu v Sevnici. Nekaj članov skupine pa je sodelovalo na koncertu v Berlinu – pri naših rojakih.

Tudi akcija »Lisca poje« v septembru je bila uspešno izvedena s pomočjo ostalih članov društva.

Prepevali smo tudi ob raznih jubilejih društev, posameznikov in podjetij. Skratka, radi se odzovemo vsakemu povabilu.

V preteklem letu smo organizirali tudi prečudovit izlet v Rajac in Beograd. Mislím, da je bil izlet za

vsakega udeleženca nepozaben. Zato hvala Toni za organizacijo.

Da ne pozabim nastopa v Kostanjevic novoletnega koncerta v Dolenji vasi in nastopa o zaključku leta na osnovni šoli Sevnica v družbi Rafkom Irgoličem.

Še bi lahko našteval naše aktivnosti. Leto, ki pred nami nam narekuje enake aktivnosti. Mi jih pa želimo uresničiti. Upamo, da jih bomo pomočjo in podporo društva. Članom društva ostalim pa želimo mnogo užitkov ob poslušanju našega prepevanja.

Tone Šeško

RADI IMAMO NAŠE GORE

Se očaj, naš Triglav, bo ponovil,
ga kdo med nami še ni osvojil?
Bavški Grintovec nas čaka,
da nanj skupina naša prikoraka.

In na dolgu je še Rjavina,
zahtevna gora je in fina.
Kaj pa Razor, Stenar, Škrlatica,
ta pod nebom visoko je kot ptica.

Je Špik obrušen kot vojak,
obiska nanj ne zmore vsak.
Povsem lahka je Debela peč,
tu o težavnosti ni kaj za reč'.

Triglavski sosed Kanjavec sameva,
skupina, obišči ga, ne bodi reva!
Zelnar ce in Tičar'ce so lahke gore,
tja gor z malo truda vsakdo zmore.

Kaj pa Begunjski vrh in Cmir,
prvi lažji je in brez ovir.
Vrbanovi tu špici mal' strašijo,
da nekateri se jih res bojijo.

Prisojnik nam lekcijo je dal,
a bi se nanj še morda kdo podal.
Vabi Mojstrovka nas nad Vršičem,
to je raj rumenokljunim ptičem.

Kaj pa Srednja in Visoka Ponca?
Pot do nje je dolga in brez konca.
In Jalovec ponosno vlada,
skupina bi ga osvojila rada.

Se Mangart rad razdaja
in ni lepšega nam raja.

V skrajnem delu naših gora
nepozabna je lepota ta.

Ne pozabit' še Kanina,
ki je zase vladavina.
In naprej še do Rombona,
Tud' ta svojevrstna je ikona.

Krn je po svoje krasen,
če le svod nad njim je jasen.
In Vogel, Rodica, Črna prst,
skupina, obišči jih, pa bo krst.

Porezen se dviga kot gospod,
le urno gor, če niste še hodili tod.
A glej, da bode vreme lepo,
sicer si zanj vzemite »veto«.

Viševnik nam vsem je znan,
vzpon prekrasen je za en dan.
Tja na očaka se ozira,
pred planinci nima mira.

Še v Karavanke bo treba it',
na Peči, Golici ali Kepi se krstit'.
In še naprej na Stol, Vrtačo,
potem bi zaslužili si pijačo.

Begunjščica vredna je obiska,
sliši z Dobrče se odmev pastirjevega piska.
A Storžič ne bi Storžič bil,
če ga gornik ne bi osvojil.

V Kamniških Alpah so še gore,
ki vsakdo nanje ne more,
Mrzla gora, Vel'ka Baba al' Ojstrica,
ki je prava gorska lepota.

Dolg do Brane je ostal,
saj preveč b' nas dežek pral.
Pa še na Tursko in Planjavo bi skočili,
da lepot se gorskih bi naužili.

Olševo, Uršljo in Peco naj bi osvojili,
da bi se vsaj malo oznojili.
In tud' Raduha nas pričakuje,
treba zanjo bo le malo muje.

Po Pohorju po dolgem in počez,
obisk namenili bomo vmes,
ko bo dež in bodo gobe rasle,
tod naše bodo oči se pasle.

In hribi, ki doma jih imamo,
morda dovolj jih še ne poznamo.
To Bohor, Lisca, Kozje je in Kum,
le pot pod noge in pogum.

V jeseni bomo zopet v gor'ce šli
in tam sladko grozdje trgali,
saj sladko vince smo si zaslužili
in ga za dobro voljo in na zdravje pili.

Ni kaj, skupina ta je naša prava,
saj nikoli ne boli nas glava,
pa čeprav ga damo kdaj na zob,
nikdar ne teče nam če rob.

Da le zdravje še bi nam služilo,
potem dobre volje bo obilo
in srečen naj bi bil vsak
ter varen naj bo naš korak.

Slavka Brečko